Qui non credidit ꝯſilijs ſa
pientum periJt ſicut filij iſrl'.
qui noluerūt credere moyſi
ſapienti ⁊ experto dicenti. No
lite aſcendere. ideo victi fue
rūt Nūe. xiiij. Roboam qui
nō tenuit ꝯſilium ſapientuȝ
ſenū. iō maiorē ꝑtē regni ꝑ-
didit. iij. Reguȝ. xij. Daniel
ſapientia dei plenus. dabat
bonū ꝯſilium nabuchodono
ſor ꝙ pctā ſua elemoſinis re
dimeret. ſed ip ſe nō credidit
ideo in beſtiam mutatus eſt
Dañ. iiij. Joſephus ⁊ azari
as nō crediderūt ꝯſilijs ſa-
piētis iude. iō ꝑierūt. j. Ma
cha. ij. Conſilijs amicoꝝ
⁊ ſocioꝝ credendū eſt Nam
fidele ꝯſilium dabat achioꝛ
holoferni cum quo erat in ex
ercitu. ſed qꝛ nō credidit idō
occiſuſ fuit Judith. v. quia
godolias nō credidit ꝯſilijs
iohānis occiſus eſt. Hiere.
xliij. Judas cum paucis pu
gnaturus nō credidit ꝯſilio
ioram. iō victus fuit. j. Ma
chabe. ix. Cōſiliū nō ſolū
amicoꝝ ſed etiam inimicoꝝ
tenendū eſt ſi vtile eſt. Nam
azahel nō credidit ꝯſilio ab-
ner vt deſiſteret ꝑſequi eum
ideo lancea tranſfoſſus ē. ij.
Regum. ij.

De conſilijs malis.

Cōſiliū malum ꝓcedit
- A feminis decipientibꝰ
- A ſubditis cōtradicētibꝰ.
- A reprobis maleloquentibus
- A ſapidis vana docentibꝰ.
- A cupidis lucra querētibꝰ

Onſiliū malū mu-
lierꝝ deteſtandū eſt.
nec acquieſcēdum
eis. Nam eua male cōſuluit
⁊ ꝑſuaſit viro ꝙ de ligni ve-
titi fructu manducaret. qđ ⁊
fecit. ideo ameniſſimū locuȝ
paradiſi ꝑdidit Geneſis. iij
Domina cui ioſeph ſeruie-
bat ꝯſulebat ⁊ ꝑſuadebat ei
vt caſtitatē ꝑderet. Geñ. xx
xix. Mulieres ſuis ꝑſuaſio
nibꝰ ꝑuerterūt coꝛ ſalomōiſ

vt adoraret ydola .iij. Regū
xi. Mater ochoſie regis iuda
impulit filium ſuum vt ma/
le agerz .ij. Paralipom̄.xxij.
Stultum cōſilium dedit vx
or iob viro ſuo. ſed ipē tanq̄
iuſtus ⁊ ſanctus non acquie
uit Job.ij. Nephādum ↄſi/
lium dedit herodias filie ſue
dicēs Nihil aliud petas niſi
caput iohānis baptiſte Ma
the.xiiij. Marc.vj. Conſi
lium malum dāt quinq̄ ſub
diti principibꝫ ⁊ prelatis. vt
eos faciant viuere in ſcanda
lum ⁊ in malum. Sic popu
lus iſrahel male conſuluit aa
ron vt faceret eis vitulū aure
um quem adorauerūt quibꝫ
aaron ſtulte credidit ⁊ ſcāda
lum incurrit Exod.xxxij. Ar
taxerſi ꝑſuaſum eſt a ſubdi/
tis emulis iudeoꝝ vt prohi/
beret fieri opus templi primi
Eſdre.iiij. Filij amon male
ſuggeſſerunt regi ſuo vt deho
neſtaret nuncios dauid. pro
pter quod ſcandalum ⁊ odi/
um fuit inter ipſos reges ge
neratum ſecundi Regum.x.

Conſilium malum dant
peruerſi homines. vt faciant
alios cadere in periculum et
peccatum. Sic balaam cōſu
luit balaath q̄ filios iſrahel
facerz fornicari ⁊ iram dei in
currere Nume.xxiiij. Amici
amō ſibi male conſuluerunt
vt ſuſpenderet mardocheum
quod poſtea ſibi euenit in dā
num Heſter.v. Jn diebꝫ an
thiochi aliqui peruerſi ex fi/
lijs iſrahel perſuadebāt alijs
deſerere fratres ⁊ diſpōere te
ſtamentum cum gentilibus
primi Machabeoꝝ primo
Jonadab iniquum ↄſiliū de
dit amō vt violaret thamar
ſororem ſuam .ij. Regū.xiij.
Elimas magus peruerſe cō
ſuluit vt non crederetur ver
bis pauli Actuum .xiij.
Conſilium malum dant ali
quando ſapientes quorū de
us ſtultam facit ſapientiam
Sic nephandum conſilium
dedit achitofel abſalon. ⁊ ta
men erat conſilium eius illis
diebus quaſi conſilium dei.
dedit em̄ ↄſiliū vt ingrederet̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ad cōcubinas patris ſui .ij. Regum. decimoſexto capi. Sapiētes pharaonis dederunt conſiliū inſipiens Iſa. decimonono capitulo. Rectores populi ⁊ ſapiētes cōſuluerunt ſedechie vt occideret hieremiam. Piere. triceſimooctauo capitu. Ad malam ſuggeſtionem ſatrapaꝝ ſtatuit rex pſarum ꝑuerſum decretum. Danielis ſexto.

Conſilium malum dant cupidi ⁊ auari propter auariciam. ſic menelaus iniquū conſilium dedit andronio vt occideret onyam ſacerdotē. vt ipſe haberet ſacerdotium. .ij. Machabeorum. quarto. Queſtores ꝑdito queſtu pſuaſerūt magiſtratibus ⁊ fecerunt paulum cedi. Actuū decimoſexto capitu. Ptholomeus corruptus pecunia conſuluit regi ꝙ menelaum abſolueret ⁊ accuſatores innocentes occideret. ſecundi Macha. iiij.

De conſolationibus diuinis.

Conſolaᵗ dominus	Hūiliter obſequentes
	Viriliter patiētes
	Salubriᵗ pemitētes
	Fideliter cōfligētes
	Hoſtilitᵉ ſubſiſtentes
	Utiliter incedentes

Onſolaᵗ dominus obediētes mādatis eius. Ideo poſtꝗ̄ abraham exiuit de terra ſua ad mandatum domini. dn̄s ꝯſolatus ē eū diuerſ appariciombꝫ. Geneſis. xiiij. xv. ⁊ xvij. ⁊ aliquibus ſequētibꝫ Filij iſrahel qui obedientes deo exierunt de egypto vt ſacrificarēt in deſerto miſit dominus ꝯſolationem quādo pluit eis manna. Exo. xvij.

Cōſolaᵗ dn̄s tribulatos poſt tempeſtatē tribulationis dans tranquillitatem ꝯſolationis. iuxta illud qḋ diciᵗ